

ಹೆಚ್ಚೆ ಇಡುವ ರೀತಿ ನೋಡಿ ಅವರುಗೆ ನಗು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳ ಹತ್ತಿರ ಬರುವವ್ವರಲ್ಲಿ ಮೂನಾರಲ್ಲಿ ಬಾರಿ ಹುಡುಗರು ಬೆವರು ಬರೆಹಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ‘ಲೂಳಿದ ರೋಕ್ಕ ಅಮೇಲೆ ಕೊಡತೀವಿ ಪ್ರಾಮಿಸ್, ಫ್ಲಾರ್ಸ್’ ಎಂದು ನಾಗು ಕೈ ಮುಂದು ಮಾಡುತ್ತ ಆಕೆಗೆ ಸಣ್ಣದನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ. ದುಡ್ಪ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದುದನ್ನು ಆಕೆ ಒವ್ವತ್ತಿದ್ದಳೇನೋ. ಆದರೆ ಇವನು ಪ್ರಾಮಿಸ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಶಬ್ದ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಕೋಲಾಹಲವನ್ನೇ ಸ್ಥಿರಿಸು. ‘ಯಷ್ಟು, ಏಯ್ ಯಷ್ಟು, ನೋಡಲ್ಲಿ... ಈ ನಾಗಣ್ಣ ಅದಾನಲ್ಲ, ಪ್ರಾಮಿಸ್, ಗೀಮಿಸ್’ ಅಂತ ಇಂದ ನನಗೆ ಏನೋನೋ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಾನು...’ ಸುಶೀಲಾಳ ಅಳುವ ದಸಗೆ ಒಳಗಿದ್ದ ಅವಳ ಅಪ್ಪ ಒಡೋಡಿ ಬಂದ. ಮಂದಿ ಸಂತೆಯಂತೆ ನೇರಿದರು. ಅದು ಅಪ್ಪಕ್ಕೆ ಮುಗಿಯಲ್ಲಿ. ವಿವರ ಮಾವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿ, ಅವನಿಂದ ಅಪ್ಪನಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಉಂಟಾಗಿ ಅಗಿಯಲ್ಲಿ, ಬಿಂಬಿನಲ್ಲಿ, ಕೆರೆ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ, ಬಾವಿಯ ಕಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಂದಿ ಅದನ್ನು ಮಾತಾಡಿಯೇ ಮಾತಾಡಿದರು. ‘ಏನೋ ನಾಗ್ನಾ, ಸುಶೀಲಾಗೆ ಲವ್ ಮಾಡ್ದೇನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದೆಯ... ರೋಕ್ಕ ಇಲ್ಲದ ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೇಯ.’ ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದು ವರ್ಷವಾದರೂ ಎಲ್ಲರೂ ಆ ಮಾತನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿರಬೇಕು. ಮುಂದೆ ಎಹ್ನೋ ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಆತ ಯಾವ ಹುಡುಗಿಯ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಲ್ಲಿ.

ಮುಂದೆ ಒಂದು ಸಲ ಹೋದಾಗ ಅವಳು ಇರಲ್ಲಿ. ಮದುವೆಯಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಎರಡು ವರ್ಷವಾಯಿತಂತೆ ಹೋಗಿ, ತಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಆಗಲ್ಲಿ. ಅವಳ ಹೋದುದಕ್ಕೆ ಹೋಟೆಲಿನ ಜೀವವೇ ಹೋದವರಂತೆ ಇವನು ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿತರು ಮರುಗಿದರು. ಅಮೇಲೆ ನಾಗರಾಜ ಅವಳನ್ನು ಮರೆಬೆಳ್ಳಿದ್ದ. ಒಂದು ದನಿ ಗೆಳಿಯನ್ನೂ ಏನೋ ಗುಷ್ಟ ವಿವರ ಹೇಳುತ್ತೇನೀದು ಗುಡ್ಡದ ಕಡೆ ಕೆರೆದುಕೊಂಡ ಹೋಗಿ. ಸುಶೀಲಾ ಗಂಡನ ಜೊತೆ ಜಗ್ಗಾಡಿ ತವರಿಗೆ ಮರಳಿದ್ದಾಗಿಂದು ವಿವರಿಸಿದ. ತನಗೆ ಅದು ಕೆದುಕೊಂಡಿತು. ಮಾತನಾಡಿಸಿ ಬರಬೇಕಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಅಪ್ಪ ದಿನ ಹೋಗಿದ್ದವನು ಆಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗಿಂದು ಹೋದನೀಯಿದು ಮಂದಿ ಉಂಟಿಸಿಕೊಂಡರೆ? ಅಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿ ಏನು ಕೇಳುವುದು? ಅವಳ ದುಃಖ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಾದಿತು. ಅವನು ಸುಮ್ಮನಾದ. ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ಆತ ಕೇಳುವಂತಾಯಿತು. ಗೆಳಿಯನ್ನೂಬ್ಜಿ ಪ್ರೋನ್ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ. ಹಿಂದಿನ ಗೆಳಿಯನ ಸುಧಿಗಿಂತ ಈ ಗೆಳಿಯನ ಸುದ್ದಿ ತನಗೆ ಖುಸಿ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಪಂಚಾಯಿತ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಆಕೆ ಅಯ್ಯಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ನಾಲ್ಕೆ ದು ಸಲ ಅರಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದ ಪ್ರತಿಕ್ಕಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನೋ ಸುಶೀಲಾ ನೋಲಿಸಿದ್ದಳು. ಉಂಟಾಗಿ ಎಲ್ಲರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಅವಳ ಮಾತೆ. ಜಂಬೂರಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಆಕೆಯನ್ನು ಅವಶ್ಯ ಭೇಟ್ಟಿಯಾಗಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಇವನು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು. ಆದರೆ ಉರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ವಿಪರಿತ ಕೆಲಸ. ಅಪ್ಪನೆ ದಪಾಶಾನೆ, ಸೋದರಮಾವನ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಸಾಲ. ತಮ್ಮ ತಂಗಿಯಿರ ಮದುವೆ, ಅದು ಇದು ಎಂದು ಸಮಯವೇ ಸಾಲುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲದೆ ಹೋಟೆಲ್ ಕಡೆ ಹೋಗುವ ಪ್ರಮೇಯವೇ ಬರಲ್ಲಿ. ಅವಳು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ದ್ವಾಗ ಅವಳನ್ನು ಭೇಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕಿದ್ದ ಮಾತುಗಳು ಅವನಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದ್ದವು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾಗರಾಜನಿಗೆ ಬೆಸರ ಇತ್ತು. ಉರಿನ ನೆಪಾಗಿ, ಹಿಂದಿನ ದಿನಗಳ ಚಿಲುಮೆಯಾಗಿ ಆಕೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

ಅಂತೂ ಒಮ್ಮೆ ಅವಳಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಆಗ ಹೆಂಡಿ ದೀಪಾ ಕೂಡ